

ה' הוּא הַאֱלֹהִים • ה' הוּא הַאֱלֹהִים • ה' הוּא הַאֱלֹהִים

"שמש ירח עמד זבלה לאור חציך יהלכו לנגה ברק
חניתך" [חבקוק ג, יא]

"ונגה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם
חביון עזה" [ג, ד], כי השמש והירח לא
רוצים לזרח עד שתעשה דין לגוים, ולכן
אומרים כל בקר ב"הודו לה' כי טוב כי
לעולם חסדו": "אל נקמות ה' אל נקמות
הופיע". כי השמש לא רוצה לזרח יותר
אלא רק אם ה' ינקם את נקמת דם עבדיו
השפוד.

ולכן כשאמר ראובן במכירת יוסף: "אנה
אני בא" (בראשית לו, ל), כבר התבשר על
הריגת עשרה הרוגי מלכות, ועל כל
ההריגות והשואות והחרבנות שיהיו

כָּבֵד עַד שִׁיבָא מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. וְזֶה רְאֵשֵׁי
תְּבוּת נְשָׁל "אָנָּה אֲנִי בָּא" — "אַל
נְקַמּוֹת יְיָ אֵל נְקַמּוֹת הוֹפִיעַ", שְׁאֲנוּ
אוֹמְרִים בְּכָל בְּקָר וּבְקָר אֶת שִׁירַת
הַנְּשִׁמָּשׁ — "הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ".

"אַל נְקַמּוֹת ה' אֵל נְקַמּוֹת הוֹפִיעַ" — כִּי
רַק כְּנִשְׁמַת־קִנְשָׁרִים לְכָל עֲשָׂרָה הֲרוּגֵי
מַלְכוּת, וּבִפְרֹט לְנִשְׁמַת רַבִּי עֲקִיבָא
שְׁסָרְקוּ אֶת בְּשָׂרוֹ בְּמִסְרָקוֹת נְשָׁל בְּרוּזַל,
רַק אִזּוֹ ה' שׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלוֹתֵינוּ וַיֵּשׁ עֲלֵיהָ
לְתַפְלָה שְׁלָנוּ. וְרַק אִזּוֹ נִחְזֹר לְאַדְמָה אֲנִשְׁר
נִשְׁבַּע ה' לְאַבוֹתֵינוּ, לְאַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב.
וְאִזּוֹ: "נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוּם יְדִיהוּ נְשָׂא"

[חֲבִיקוּק ג, י].

